

SZKOŁA DOKTORSKA

dziedzina sztuki

dyscyplina artystyczna – sztuki muzyczne

Nazwa przedmiotu: KONWERSATORIUM EWALUACYJNE PO OCENIE ŚRÓDOKRESOWEJ		Data 1.10.2026
Zakres: kompozycja, dyrygentura, edukacja artystyczna w zakresie sztuk muzycznych, rytmika, instrumentalistyka, jazz, wokalistyka, teoria muzyki		
Moduł: obowiązkowy	Rodzaj zajęć: indywidualne	Forma zajęć: ćwiczenia
Rok: III	Wymiar zajęć: 2	Języki nauczania przedmiotu: polski
Koordynator przedmiotu	Dyrektor Szkoły Doktorskiej	
Prowadzący zajęcia	-----	
Cele przedmiotu	1. Analiza wyników oceny śródkresowej Konwersatorium umożliwia: omówienie uwag i rekomendacji zawartych w protokole oceny, zrozumienie kryteriów, które zostały spełnione oraz tych niewystarczająco zrealizowanych, identyfikację potencjalnych zagrożeń dla terminowej lub pełnej realizacji IPB. 2. Wypracowanie wniosków dotyczących dalszej realizacji IPB W trakcie spotkań omawia się: konieczne zmiany w harmonogramie, korekty zakresu działań artystycznych lub badawczych, modyfikacje w koncepcji dzieła artystycznego lub części teoretycznej, dostosowanie tempa pracy do wymagań kolejnych etapów przewodu doktorskiego. 3. Opracowanie programów uzupełniających i naprawczych (jeśli potrzebne) W przypadku pojawienia się zaleceń: tworzone są plany działań naprawczych lub wspierających, określa się szczegółowe zadania i terminy, wskazuje się potrzebne kompetencje lub zasoby, ustala się sposób monitorowania postępów. 4. Wzmocnienie kompetencji doktoranta na ostatnim etapie studiów Przedmiot wspiera doktoranta w: przygotowaniu do realizacji części końcowych projektu, organizacji pracy nad dziełem artystycznym i rozprawą, zwiększeniu samodzielności badawczej i odpowiedzialności za projekt, przygotowaniu do wejścia w etap finalizacji przewodu doktorskiego. 5. Zwiększenie efektywności współpracy z promotorem Konwersatorium wzmacnia: komunikację między doktorantem a promotorem, jasność ustaleń dotyczących podziału zadań, świadomość wspólnej odpowiedzialności za projekt.	

Obszar	Symbol efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Odniesienie efektów do programu Szkoły Doktorskiej
Wiedza (W)	W1-1	Doktorant posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu sztuki muzycznej, uwzględniającą najnowsze światowe badania i praktyki artystyczne. Wiedza ta, osadzona w szerokim kontekście humanistycznym, stanowi podstawę do prowadzenia twórczej refleksji i konfrontacji z problemami współczesnej cywilizacji.	SD_W01
	W2-2	Doktorant UMFC dysponuje specjalistyczną wiedzą artystyczną i naukową w dziedzinie sztuki muzycznej. Umiejscawia ją w szerokim spektrum humanistycznym, co umożliwia mu prowadzenie działalności badawczej i artystycznej zdolnej do twórczego dialogu ze współczesnością.	SD_W02
	W3-3	Zna i rozumie metody i techniki badawcze w dyscyplinie związanej z obszarem prowadzonych badań naukowych i działań artystycznych	SD_W03
	W4-4	Dysponuje wiedzą z zakresu uwarunkowań związanych z dyscyplinami pokrewnymi, pozwalającą na realizację zadań zespołowych i interdyscyplinarnych	SD_W04
	W5-5	Zna zasady interpretacji dzieła artystycznego i sposoby przygotowania opisu dzieła artystycznego	SD_W05
	W6-6	Zna zasady transferu wiedzy z zakresu sztuk muzycznych do strefy społecznej, w tym dotyczącej metodyki i nowoczesnych technik prowadzenia zajęć dydaktycznych	SD_W06
Umiejętności (U)	U1-1	Doktorant samodzielnie planuje i prowadzi badania naukowe oraz działania artystyczne, traktując je jako element własnego rozwoju i twórczy wkład w rozwój dyscypliny sztuki muzyczne.	SD_U01
	U2-2	Doktorant precyzyjnie określa cel i przedmiot badań lub działań artystycznych, formułuje hipotezę badawczą, wyciąga wnioski, dokonuje poprawnej weryfikacji danych, a także tworzy oryginalne interpretacje i kreacje artystyczne.	SD_U02
	U3-3	Doktorant potrafi dokumentować i opracowywać wyniki badań oraz projekty artystyczne zgodnie z wymaganiami środowiska akademickiego.	SD_U03
	U4-4	komunikuje się w sposób profesjonalny w zakresie problematyki specjalistycznej, prowadząc wymianę wiedzy i doświadczeń także w środowisku międzynarodowym.	SD_U04
	U5-5	Postępuje się językiem obcym znając fachową terminologię muzyczną	SD_U05

	U6-6	Umie transferować wyniki swojej działalności do strefy społecznej, w tym prowadzić zajęcia dydaktyczne w uczelni z wykorzystaniem nowoczesnych metod i narzędzi oraz upowszechniać je	SD_U06
Kompetencje społeczne (K)	K1-1	Doktorant rozumie wagę samodzielnej aktywności naukowej i artystycznej jako źródła rozwoju dyscypliny sztuki muzyczne oraz własnego warsztatu.	SD_K01
	K2-2	Doktorant UMFC jest gotów kształtować wysoką społeczną rangę działalności artystycznej i badawczej, a także aktywnie wspierać tradycję i etos środowisk twórczych oraz akademickich.	SD_K02
	K3-3	Aktywnie uczestniczy w życiu środowiska muzycznego w kraju i za granicą, wypełniając zobowiązania społeczne badaczy i twórców oraz respektując zasady publicznej własności wyników działalności naukowo-artystycznej z uwzględnieniem ochrony własności intelektualnej i praw autorskich	SD_K03
	K4-4	Kompetentnie definiuje krytyczne sądy oraz odnosi się do sądów innych osób, w tym także w praktyce pedagogicznej, oraz krytycznie ocenia własny wkład w rozwój sztuk muzycznych	SD_K04

TREŚCI PROGRAMOWE

Zakres tematyczny przedmiotu

Szczegółowe omówienie protokołu oceny śródkresowej.
 Interpretacja uwag i rekomendacji komisji oceny śródkresowej.
 Ocena zgodności dotychczasowych wyników z planem IPB.
 Analiza ryzyk i barier realizacyjnych.
 Propozycje modyfikacji IPB (treściowych, czasowych, metodycznych).
 Opracowanie planu działań uzupełniających i naprawczych.
 Konsultacje dotyczące finalizacji pracy artystycznej i teoretycznej.
 Planowanie aktywności końcowych: koncertów, nagrań, badań, tekstu rozprawy.
 Strategia przygotowania do etapu końcowego przewodu doktorskiego.

Przydatność i znaczenie przedmiotu dla doktorantów III roku

1. Uporządkowanie i uspoźnienie projektu po ewaluacji
 Konwersatorium pozwala doktorantowi:
 zrozumieć, gdzie obecnie znajduje się jego projekt,
 wyeliminować błędy i niejasności,
 wzmocnić strukturalną i artystyczną jakość pracy,
 wejść w finałowe lata studiów z jasnym planem.

2. Zapobieganie opóźnieniom i trudnościom w przewodzie doktorskim
 Dzięki identyfikacji ryzyk i działaniom naprawczym doktorant może:
 uniknąć problemów z ukończeniem projektu,
 wcześniej reagować na wyzwania,
 optymalizować proces twórczy i badawczy.

3. Profesjonalizacja projektu artystyczno-badawczego
 Przedmiot pomaga w:
 analizie wartości artystycznej projektu,

wzmocnieniu argumentacji teoretycznej,
poprawie jakości metodologicznej,
doprecyzowaniu relacji między częścią artystyczną a opisową.

4. Wsparcie na ostatniej prostej do obrony

Zajęcia przygotowują doktoranta do:

realizacji dzieła artystycznego,

ukończenia rozprawy,

spełnienia wymogów formalnych,

prezentacji projektu w ramach obrony.

5. Rozwój odpowiedzialności i dojrzałości badawczej

Doktorant III roku uzyskuje narzędzie do świadomej autorefleksji nad swoim procesem twórczym i akademickim — co jest kluczowe dla końcowego etapu pracy doktorskiej.

Metody kształcenia	Zajęcia prowadzone stacjonarnie w formie ćwiczeń konwersatoryjnych. Formy kształcenia: 1. dyskusja moderowana, 2. analiza dokumentów (IPB, protokół oceny śródkresowej), 3. konsultacje eksperckie, 4. indywidualna rozmowa ewaluacyjna.
Metody weryfikacji efektów uczenia się	wymagania końcowe – zaliczenie
Forma i warunki zaliczenia	Warunkiem zaliczenia jest m.in. aktywne uczestnictwo w zajęciach.

Literatura:

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z późn. zm.)
– w szczególności przepisy dotyczące szkół doktorskich, indywidualnego planu badawczego oraz oceny śródkresowej.
2. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie kształcenia w szkołach doktorskich (Dz.U. z późn. zm.).
3. Polska Rama Kwalifikacji – poziom 8
Charakterystyki efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie doktorskim.
4. Standardy jakości kształcenia w szkołach doktorskich
(materiały MNiSW / MEiN / PKA – aktualne wytyczne i rekomendacje).
5. Regulamin Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina
wraz z obowiązującymi uchwałami Senatu UMFC dotyczącymi IPB i oceny śródkresowej.

Literatura uzupełniająca:

1. „Denek K., Koszczyk T., Lewandowski A. (red.), Dydaktyka szkoły wyższej, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2015.
2. Niemierko B. (red.), Ewaluacja w edukacji akademickiej, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2017.
3. Chmielecka E. (red.), Jakość kształcenia w szkolnictwie wyższym, Oficyna Wydawnicza SGH – Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, Warszawa 2016.
4. Kocór M. (red.), Kompetencje badawcze doktorantów, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2019.
5. Woźniak J. (red.), Metodologia badań w praktyce artystycznej, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Warszawa 2018.
6. Sajdak A. (red.), Autoewaluacja i refleksyjność w pracy naukowej, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2020. „Efektywny zespół”, Inga Bielińska, Zofia Jakubczyńska. Biznes samo sedno. Warszawa 2016.